

Az alkotó lélek

Creator Spiritus VI.

Hírös Agóra, Kecskemét, 2016. II. 4–24.

ANDOR ANNA

Hatodik kiadásához érkezett a *Creator Spiritus – Teremtő-alkotó lélek* című kiállítássorozat, amelyet szervezője és a kezdetektől gondozója, *Balanyi Károly* grafikusművész 2000-ben azzal a céllal indított el, hogy az ökumenikus, keresztény szellemű bemutatók „járuljanak hozzá a keresztény képzőművészet megtépzott szakmai rangjának a helyreállításához”, ezzel pedig segítsenek csökkenteni azt a távolságot is, amely a kortárs művészet és a művek potenciális nézői között mintha az exponenciális függvények gyorsaságával nőtt volna az utolsó évszázadban Magyarországon. Mintha véglegesen elváltak volna egymástól a dolgok, amelyek nagyon is összetartoznak. Ahogyan azt a néhány évvel ezelőtt a debreceni MODEM-ben rendezett *Istenem* című kiállításról szóló egyik kritika tételesen is megfogalmazta, a kritikust már az is zavarba ejtette, hogy hitről, vallásról, általa magánygynek tartott kérdésekről esett szó.

BALANYI KÁROLY:
Isten bárányjai, 2015,
zománcozott acél, 140x80 cm

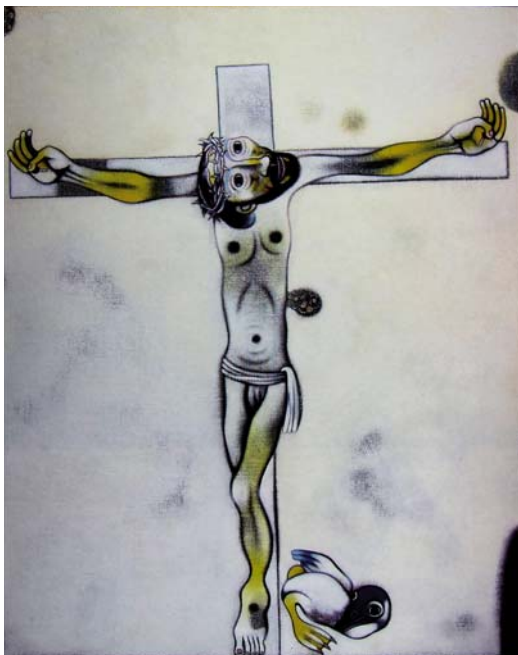

foto: Sulyok Miklós

FÖLDI PÉTER:
„Én istenem én istenem...”, 2002,
vászon, farost, olaj,
151x121 cm

művészetre összpontosító kiállítóhelyek jöttek létre Budapesten, a Szent István-bazilikában és Esztergomban, a szeminárium épületében, megújultak a kiállítóhelyek a tihanyi és a pannonhalmi apátságban, és olyan összegző kiállításra is sor került, mint az említett *Istenem* című tárlat a debreceni MODEM-ben.

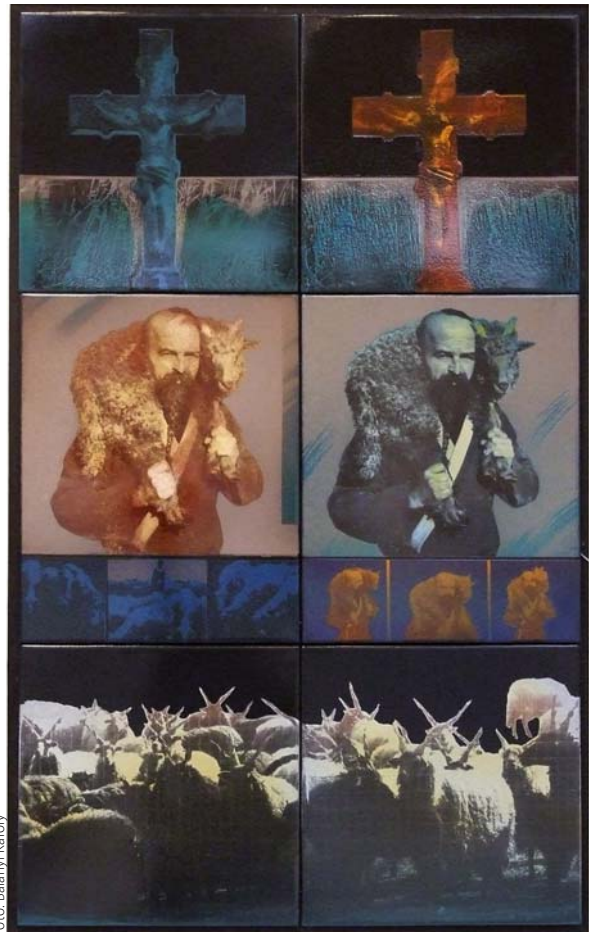

foto: Balanyi Károly

A sorozat az ezredfordulón a *Teremtő-alkotó lélek* című „keresztény képzőművészeti kiállítással” indult, amelyen nagyjából ki is alakult az a mag, amely köré azóta is épülnek az egyes rendezvények: *Balanyi Károly*, *Balanyi Zoltán*, *Bardócz Lajos*, *Gulyás Géza*, *Kalmárné Horóczy Margit*, *Szabó Pál* rendszeresen részt vesz a *Creator Spiritus* bemutatóin – s nem mellesleg az első kiállításhoz kapcsolódva megjelent egy katalógus is, amely jól kézbe vehető formája, jellegzetes tipográfiája és nem utolsósorban tartalmassága révén a rendezvény kiváló kísérőjévé vált. *A remény évezrede* címet kapta a 2003-as bemutató, a mostani kiállítók közül akkor csatlakozott a rendezvényhez *Aknay János* és *Damó István*, míg *Budaházi Tibor* nevét a 2009-es *Credo* című tárlat kiállítói között fedezhetjük föl először. Közben, 2006-ban egy első pillantásra akár kakukktójszának látszó tárlattal folytatódott az eseménysorozat, Kodály Zoltán életműve azonban olyan gazdag egyházzenei és szakrális vonatkozásban, hogy az öröksége előtt tisztelgő művek is harmonikusan illeszkedtek a többi, kimondottan szakrális tematika alapján készült,

illetve a tárlatra beküldött alkotás közé. 2012-ben *Corpus Christi* címmel került sor a bemutatóra, majd most, némi csúszással, három helyett négy év után folytatódik a rendezvénysorozat.

Ezúttal tizennégy, különböző generációhoz tartozó alkotó több mint félszáz alkotása kerül közönség elé, különböző műfajok, anyagok, technikák, stílusok, alkotómódszerek párbeszédét követhetjük figyelemmel. S nyilván az sem véletlen, hogy miközben a tárlat nem szorosan értelmezett tematikai megkötések alapján szerveződik, a bemutatott művek kimondva-kimondatlanul éppen a *Feltámadás* címszava köré

értékek kerülnek egymás mellé *Balanyi Zoltán*

plasztikáin és *Zsolcai Balázs* fakturális értékekben gazdag festményin, *Lakatos Pál Sándor* bárkái a hit erejét, az életnek a vízözön utáni újrakezdését sejtetik.

Izgalmas, egymástól látszólag nagyon távoli, alapjában azonban a népi vallásosság emlékeihez, értékeihez való kötődésük révén egymással nagyon is rokonítható képi nyelvek inspiráló hatását

fedezhetjük föl a kiállítók egy részének művein. *Hollósy Katalin*

zománcmunkáit a balatonudvari temető jellegzetes, szív alakú sírköveinek formája, hangulata inspirálta, *Kalmárné Horóczy Margit*nál egyszerre van jelen a kereszténység és az ősi magyar hitvilág, a népi textília és a régi, megfakult fotográfia, míg *Szabó Pál* festményei az ikonfestészet képi világával tartanak kapcsolatot. Ily módon az egyetemesség,

a nyelvi, nemzetiségi, földrajzi határokat nem ismerő hit, szakralitás, az „Úrban való boldogulás”, a megváltás, a megtisztulás lehetőségét sugallják. Vagy, ahogyan *Hollósy Katalin* másik alkotásának a címe mondja, a „boldog feltámadást” ígérik-igénylik a kiállított munkák, egyben pedig egy olyan kortárs művészet megerősödését, amely számára a hit, a megváltás lehetősége-lehetetlensége nem magánügy, hanem a legalapvetőbb kérdések közé tartozik.

csoportosulnak. A Megváltó töviskoszorús fejét, a sírt őrző, a Megváltó feltámadását bejelentő angyal alakját látjuk *Aknay János* festményén, a harmadnapra bekövetkező feltámadás jelenik meg *Balanyi Károly* zománcozott acél kompozícióján. Földi Péter megfeszített Krisztusa, *Budaházi Tibor* keresztjei, *Gulyás Géza* *Corpusa*, *Gyalai Béla* *Feltámadása* különböző, de érvényes választ jelent a hívószóra, más kiállítók művei pedig annak az egyetemességnek a jegyében készültek, amelynek a krisztusi szenvedéstörténet a legfontosabb részét jelenti.

A teremtés gesztusa, az élet, a fény születése jelenik meg *Damó István*, *Bardócz Lajos* lapjain, az égiek és földiek, a spirituális és a materiális

GULYÁS GÉZA:
Angyalok hona, 2014,
vegyes technika, 29x40 cm

BALANYI ZOLTÁN:
PNEUMA, 2016,
bazalt, kvarckavics, 80x55x47 cm

SZABÓ PÁL:
Foltok, faktúrák, 2016,
vegyes technika, 120x80 cm